

denne Sag, idet jeg mener, at min Opfattelse er korrekt, men da jeg heller ikke uden for Udvalget har kunnet faa Støtte af Betydning, vil jeg, efter at have præciseret mit Standpunkt, tage disse mine Ændringsforslag tilbage, baade det principale og det subsidiære.

Hvad angaar det 3die Ændringsforslag, saa drejer det sig om, at de udenlandske Selskaber skulle sikre de forsikrede i større Omfang, end der forlanges i Loven. Jeg kan ikke lade det falde, fordi jeg fremdeles har den Mening, at det er ukorrekt at lade udenlandske Selskaber være heldigere stillede her i Landet end indenlandske. Jeg mener, at naar man forlanger en Ting af indenlandske Selskaber, bør man forlange det samme af udenlandske. Jeg tror at turde sige, at selv om dette Forslag i Salen falder med alle Stemmer mod min egen, har jeg i den store brede Befolkning ude i Landet absolut Sympati for min Opfattelse, idet det er klart, at naar man af indenlandske Selskaber forlanger en Sikkerhed, der er effektiv, er der ingen Mening i af udenlandske Selskaber kun at forlange et Depositum uden Betydning paa 100,000 Kr., selv om det tegner nok saa store Beløb her i Landet. Det er, finder jeg, ukorrekt, og den Dag er endnu ikke kommen, da det store franske Selskabs Fallit med deraf følgende Tab for Landets Børn, er gaaet ud af Folkets Bevidsthed, saa at man har glemt, hvilken Fare man løber. Jeg beklager, at Udvalget ikke vilde gaa med hertil. Som Følge deraf ønskede jeg nu at komme ind paa en Basis, hvorefter man kunde sige: de udenlandske Selskaber have ikke stillet Spor af Garanti her i Landet. Saa stillede jeg et subsidiært Forslag, som kun gaar ud paa at stryge Punkt 3, som udtaler, at der skal deponeres paa saadanne Vilkaar, som Forsikringsraadet godkender, 100,000 Kr. Naar jeg vilde have været tilfreds med det, er det, fordi jeg mener, at den Dag, der slet ikke deponeres noget som helst, har man tydelig og klart sagt til Landets Indbyggere: I kunne godt tegne jer, men I maa være forberedte paa, at I ikke have nogen som helst Garanti, hvis der sker en Katastrofe. Vel have vi sørget for, at de udenlandske Selskaber ere underkastede en vis Kontrol, men med Hensyn til effektiv Garanti have de udenlandske Selskaber intet som helst ydet. Jeg er overbevist om, at disse 100,000 Kr. ville i Fremtiden komme til at gøre ubodelig Skade, fordi der findes

mangfoldige Mennesker, der alt for let se paa dette Spørgsmaal og alt for let tegne Forsikring, uden at vide, hvad de gøre. Jeg skal, som sagt, slutte med at udtale en Beklagelse over, at vi ikke her i Danmark kunne blive enige om at varetage Indbyggernes Interesser ogsaa i Livsforsikrings-sager paa den Maade, at de forsikrede staa lige saa sikkert ved udenlandske Selskaber som ved indenlandske. Hovedsynspunktet for mig er, at man skal sikre Landets Børn, naar de tegne Livsforsikring. Jeg skal derfor kun udtale min Beklagelse over, at Forslaget ikke har kunnet gaa igennem, og jeg skal finde mig i, at Forslaget bliver nedsablet, selv om jeg er den eneste, der stemmer for det, thi ude i den store Befolkning har jeg Meningsfæller i tilstrækkeligt Antal.

Neergaard: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne om denne Sag, da det vel er ønskeligt, at den snarest muligt kan komme op i Landstinget. Jeg skal kun sige, at jeg kan tiltræde alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag, et dog kun med Beklagelse, nemlig det, der gaar ud paa at forlænge Amortisationsfristen til 6 Aar. Jeg har der bøjet mig for at opnaa Enighed i Haab om, at Forslaget kan blive vedtaget og i Haab om at tilfredsstille de afvigende Meninger i dette Ting, men jeg mener, at det heldigste for Livsforsikringsvirksomhedens Sundhed og Anseelse her i Landet og i Udlandet vilde have været at sætte 5 Aar, som ogsaa er det gennem Praksis fastslaaede. Men, som sagt, 6 Aar kunne til Nød gaa, i hvert Fald have den sagkyndige Kommissions Medlemmer ment, at dertil kunde man til Nød strække sig, jeg har ogsaa ment at kunne bøje mig, men jeg siger dog her, at det er sket med Beklagelse.

Sigvald Olsen: Jeg har Lyst til nu, da denne Sag skal til Afgørelse ved 3die Behandling, at sige et Par Bemærkninger, særlig foranledigede ved de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), af hvilke man fik det Indtryk, at naar vi ikke kunde faa den Bestemmelse ind, som han syntes var god vedrørende de udenlandske Selskaber, var det lige meget, om vi fik denne Lov. Naar jeg ikke har kunnet dele den Opfattelse og er gaaet med til den Form, Forslaget har faaet af Udvalgets Flertal, er det, fordi jeg har et andet Syn paa det end det ærede Medlem.